

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414010023
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8414010023.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a prísediacich Viery Rusinovej a Mgr. Marty Britaňákovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2021 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného L. W., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom Kežmarok, M.. Š. X, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Kežmarku, pod č. Pv 571/08/7703-23 zo dňa 31.12.2013, podanej na tunajší súd dňa 20.01.2014, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že v presne nezistenom čase, v dobe od 20.30 hod. dňa 17.7.2008 do 8.00 hod. dňa 18.7.2008, v Kežmarku, vošiel do dvora rodinného domu nachádzajúceho sa na ul. G. E. Č.. XX/XX, okres Kežmarok, kde presne nezisteným spôsobom poškodil zámok dverí garáže, v priestoroch garáže rozbil sklenenú výplň zadných pravých dverí tam zaparkovaného osobného motorového vozidla továrenskej značky A. I., evidenčné číslo X S. XXXXX, medzinárodnej značky Česká republika, kde následne zo skrinky odkladacieho priestoru prístrojovej dosky, z tam uloženej príručnej taštičky, ukradol finančnú hotovosť v sume 430.000,- Sk (14.273,39 EUR), čím takto krádežou spôsobil škodu pre F. D. v hodnote 430.000,- Sk (14.273,39 EUR) a poškodením zámku garážových dverí, sklenenej výplne dverí motorového vozidla ďalšiu škodu v hodnote najmenej 164,94 EUR,

pretože

nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodenú C. D., nar. XX.XX.XXXX v Spišskej Novej Vsi, trvale bytom J., S. XXXX/X s jej nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

odôvodnenie:

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresnom súde Kežmarok dňa 20.01.2014 obžalobu pod sp. zn. Pv 571/08 - 23 na obžalovaného L.D. W. pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, pričom prokurátor tento skutok právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019 spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2018, a v zmysle § 277 ods. 5 Trestného poriadku v novom zložení senátu odznova, obžalovaný L.C. W. po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku

urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, a to, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Preto súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, právnej nástupkyne zomrelého poškodeného F. D. - C. D., výsluchom svedkov B. Z., A. D. a B. Z., prečítaním zápisníc o výpovediach svedka - poškodeného F. D. a svedkov z prípravného konania, oboznámením obsahu znaleckých posudkov, odborných vyjadrení, listinných dôkazov, pripojených spisov a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný L. W. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2018 využil svoje právo a odmietol vypovedať. Preto súd na návrh prokurátora prečítal v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku jeho výpoveď z prípravného konania a z hlavného pojednávania konaného dňa 17.12.2015 v pôvodnom zložení senátu, pretože zo zápisnice z tohto hlavného pojednávania vyplýva, že tento výsluch obžalovaného bol realizovaný zákonným spôsobom, a teda môže byť použitý ako dôkaz v prejednávanej trestnej veci.

Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní realizovanej dňa 15.02.2012 poprel spáchanie skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. S poškodeným F. D. sa nepoznal ale kamarátil sa s jeho synom A. D.. V dome a ani na pozemku poškodeného F. D. nikdy nebol, nikdy nebol ani v jeho garáži, ktorá sa nachádza na pozemku a z jeho auta nezobral žiadnu tašku s peniazmi. Nevie, aké auto má poškodený F. D. a tiež nevie, či ho vlastnil poškodený alebo jeho kamarát A. D.. Vie, že to bolo auto značky A. čiernej farby s českými evidenčnými číslami. Nikdy to auto nešoféroval a len ako spolujazdec sedel na pravom zadnom sedadle alebo vpredu na sedadle spolujazdca. V tom čase, keď sa v aute viezol, pomáhal svedkovi B. Z. s výstavbou šampionárne. Pritom sa porezal na ruku, ale už si nespomína na ktorej a v aute hľadal lekárničku, aby si ošetril ranu. Bolo to asi v zime 2008 ale presne si nespomína. To, že sa vtedy porezal mu môže dosvedčiť A. D. a asi aj B. Z.. Druhá situácia sa stala tiež niekedy v roku 2008, ale už si nespomína, kedy presne, keď A. D. odtrhol na A. prednú pružinu. Pretože on je vyučený mechanik, tak A. D. prišiel za ním, aby sa na to pozrel. Pri manipulácii s autom si porezal ruku a A. D. ho potom tým autom viezol. Vtedy sa mohlo stať, že sa jeho krv dostala do interiéru auta. Nevie povedať, kde presne vtedy v aute sedel. O krádeži peňazí sa dozvedel od A. D. asi na druhý deň po krádeži, kedy ho navštívil v podniku Kastelán a chcel od neho vedieť, či tam niekto na automatoch neprehral väčšie množstvo peňazí a tiež chcel vidieť kamerové záznamy zo štyroch kamier, ktoré snímali interiér podniku a jeho okolie. O tom, že by mal mať F. D. v aute nejaké peniaze, obžalovaný nevedel. V čase krádeže sa celú noc z 17.07.2008 na 18.07.2008 nachádzal v podniku Kastelán, kde pracoval. Spomína si na to presne, lebo ho navštívili policajti, ktorým tiež prehrával kamerové záznamy z kamier a tí ho tiež požiadali, aby im dal tip na osobu, ktorá u neho hrala na automatoch a prehrala väčšie množstvo peňazí.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.12.2015 zotrval na vyššie uvedenej výpovedi z prípravného konania, keď opätovne poprel, že by mal s tou krádežou niečo spoločné a potvrdil, že ho A. D. v aute viezol. Ako uviedol, sedel v ňom na viacerých miestach a aj ho šoféroval ale s istotou to už nevie povedať. Opäť zotrval na tom, že sa porezal pri výstavbe šampionárne a tiež pri oprave auta. V ďalšej časti výpovede obžalovaný vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam prípadu vypovedal rovnako ako vo svojej výpovedi v prípravnom konaní.

Pretože poškodený F. D. dňa 05.06.2014 zomrel, súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2018 v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania.

Poškodený F. D. vo svojej výpovedi realizovanej dňa 18.07.2008 po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia obžalovanému uviedol, že asi mesiac pred dňom výsluchu vybral zo svojho účtu v Slovenskej sporiteľni, a.s. sumu 900.000,- Sk, ktorú používal pre svoju potrebu a dňa 17.07.2008 vybral z rovnakej banky sumu 300.000,- Sk, ktorú spolu so zostatkom z prvej vybratej sumy predstavujúcim 201.120,- Sk vložil do koženej čiernej príručnej taštičky, kde mal teda celkovú sumu 501.120,- Sk, ktorú chcel použiť na kúpu rodinného domu. Dňa 17.07.2008 prišiel domov na svojom osobnom aute zn. A. I., ev. čísla XSXXXXX, ktoré zaparkoval do garáže, ktorá sa nachádza v zadnej časti pozemku jeho rodinného domu na ulici G. E. Č.. XX, Kežmarok a následne uložil príručnú taštičku s peniazmi do úložného priestoru auta na strane spolujazdca. Auto riadne uzamkol, tiež zamkol garáž a bránu vedúcu do dvora. Potom odišiel do domu a asi okolo 01.00 hod. dňa 18.07.2008 išiel spať. Nič podozrivé si nevšimol. Keď chcel ísť dňa 18.07.2008 v čase okolo 08.00 hod. autom, tak po príchode do garáže zistil, že dvere na garáži sú otvorené a v časti zámku poškodené. Tiež si všimol, že pravé zadné sklo na motorovom vozidle je rozbité, úložná skrinka je otvorená, pričom taštička s hotovosťou 501.120,-

Sk chýba. Toto nahlásil na políciu, kde pri ohliadke políciou bola nájdená príručná taštička, v ktorej sa nachádzala iba suma 46.120,- Sk a všetky osobné doklady. Ďalej bola pri vozidle nájdená suma 71.120,- Sk, teda mu bola odcudzená suma 430.000,- Sk. Okrem toho boli poškodené jeho garážové dvere, kde mu vznikla škoda vo výške 2.000,- Sk a sklenená výplň motorového vozidla, kde škoda predstavuje sumu 8.000,- Sk. Poškodený si náhradu škody pozostávajúcej z odcudzených peňazí a materiálnej škody na zámku garáže a okne auta uplatnil.

Svedok - poškodený F. D. vo svojej výpovedi dňa 05.03.2012 realizovanej po vznesení obvinenia obžalovanému v prípravnom konaní uviedol, že chcel kúpiť dom v obci Dlhá lúka v okrese Rožňava, pričom ku kúpe malo dôjsť dňa 17.07.2008. Preto v tento deň vybral zo Slovenskej sporiteľne, pobočka Kežmarok finančnú hotovosť vo výške 500.000,- Sk, ktorú vložil do priehradky na ukladanie vo svojom motorovom vozidle, ktorá sa neuzamykala. Motorové vozidlo mal požičané od svojho kamaráta M. Z., kým si ho nekúpi. Dňa 17.07.2008 motorové vozidlo zaparkoval v garáži svojho rodinného domu, auto aj garáž uzamkol, pričom táto garáž sa nachádzala v oplotenom dvore s kovovým oplotením vysokým asi dva metre, ktoré malo tiež uzamknutú bránku. Ešte pred odchodom z auta si skontroloval hotovosť vo výške 500.000,- Sk a doklady potrebné na kúpu rodinného domu. Po príchode domov sledoval televíziu a okolo 23.00 hod. išiel spať. Asi o 06.30 ráno dňa 18.07.2008 prišiel ku garáži, kde zistil, že vstupné dvere do nej sú vypáčené. Preto pribehol k autu a zistil, že niektoré z dverí na aute - už nevie ktoré, boli otvorené a tiež bol otvorený odkladací priestor, kde mal taštičku s hotovosťou. Taštička bola na zadnom sedadle. Hneď zavolať policajtov, ktorí urobili ohliadku, pri ktorej zistili, že časť peňazí sa nachádza v taštičke a časť peňazí bola rozsypaná pod vozidlom a to 70.000,- Sk. Páchateľ mu preto odcudzil 430.000,- Sk. Nič iné z vozidla odcudzené nebolo. Obžalovaného pozná z videnia, osobne nie a nikdy obžalovaného vo svojom aute neviezol. Auto požičal synovi A. D. iba raz a raz jednému kamarátovi ale to všetko asi pred pol rokom od krádeže. O auto sa príkladne staral a každý týždeň ho umýval zvnútra aj zvonka. Preto vylúčil, že by v ňom mohli ostať stopy, ak by sa náhodou obžalovaný viezol v jeho aute. O tom, že má v aute peniaze vedel iba on a jeho manželka. Podľa neho páchatel preskočil výklenok a ostali tam v blate jeho stopy.

Na návrh prokurátora súd na hlavnom pojednávaní vypočul ako svedkyňu - poškodenú C. D., manželku zomrelého poškodeného F. D., ktorá je v zmysle osvedčenia o dedičstve vydanom notárskym úradom O. O.C. L. pod sp. zn. 8D 95/2014 zo dňa 19.02.2015 jedinou dedičkou po zomrelom poškodenom. Táto svedkyňa - poškodená vypovedala, že v ten večer bola doma s manželom, doma bola jej nebohá svokra, syn A. a najmladšia dcéra A.. Večer si s manželom ľahli spať a ráno išiel jej manžel pripraviť auto, pretože mali ísť do Rožňavy kupovať dom. Za chvíľu prišiel rozrušený a kričal, že vykradli auto a zobrali peniaze. Ona z toho bola tiež rozrušená a hneď volali na políciu, aby to vyšetrili. V aute mali podľa nej pol milióna korún a nejaké drobné ale presne to nevie, lebo s peniazmi robil jej manžel, ktorý bol aj vybrať peniaze z banky. O záujme kúpiť dom vedeli všetci v rodine. O peniazoch v aute vedela ona, jej nebohý manžel a svokra.

Na hlavnom pojednávaní odročenom na deň 29.11.2018 bol ako svedok K. B. Z., ktorý vypovedal, že obžalovaný sa skutku v žiadnom prípade nemohol dopustiť, pretože ho mal celú noc na očiach. Keď ráno prišiel za nimi D. st. so synom, tak s obžalovaným zisťovali cez kamerové záznamy, či sa niekto nepohyboval po ulici, kde sa nachádza dom D.. V zmysle týchto kamerových záznamov bol obžalovaný celú noc v priestore podniku. Obžalovaný bol D. pri zisťovaní nápomocný a až vo výkone trestu sa svedok dozvedel, z čoho je L. W. obžalovaný. On sa ku krvi vo vozidle nevedel vyjadriť ale potvrdil, že vo vozidle sa viezol aj on, obžalovaný, B. Z., A. D. a aj iní. Nemá vedomosť, že by sa obžalovaný poranil. Pokiaľ sa vo vozidle viezol on, tak ho vždy šoféroval A. D.. Nemá však vedomosť, či vozidlo viedol aj obžalovaný. Vie, že A. D. sa auto pokazilo a obžalovaný mu vybavoval opravu. Nevie, kedy to bolo ale bolo to určite pred skutkom a tiež nevie, ako oprava dopadla. Pokiaľ sa jedná o stav interiéru motorového vozidla, auto bolo podľa svedka v normálnom stave. V uvedenú noc, kedy malo ku skutku dôjsť, bol celý čas v herni, kde hral automaty, pričom tá herňa je od domu D. vzdialená asi 500 metrov po rovnej ceste. Celú noc v herni sedel, pil a hral automaty. Obžalovaný bol v tom čase v bare ako obsluha sám. Svedok nepozná majiteľa baru, ktorý by odišiel a nechal bar tak, lebo obžalovaný musel prijímať platby za alkohol a vyplácať výhry. Svedok opísal priestory herne, pričom herňa a bar boli v rôznych častiach podniku. Obžalovaný podľa svedka lietal hore a dole. Prechod medzi miestnosťami bol vymedzený dverami ale z každej miestnosti je vidieť do inej miestnosti. Obžalovaný bol v ten večer stále s ním. V tom čase tam bol podľa svedka iba jeden vchod alebo východ a to aj pre zásobovanie.

Svedok A. D. na odročenom hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.11.2019 vypovedal, že v to ráno ho prišiel zobudiť otec, že ich niekto vykradol. V dome, v ktorom v Kežmarku bývali, mali vzhľadom na domov garáž. Keď prišiel ku garáži, dvere boli vylámané, okno na aute rozbité a peniaze rozsypané po zemi. Mohlo to byť okolo 400.000,- Sk. Mali podozrenie na O. L., inak na nikoho. Obžalovaný k nim nechodil a ani sa s ním o krádeži nerozprával lebo obžalovaný bol podľa neho v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody. Potvrdil, že sa viezol na A. ale nevie na 100 % povedať, či sa v ňom viezol aj obžalovaný, ktorý však v tom čase patril do ich partie. Pamätá si, že auto sa v roku 2008 pokazilo a nevyučuje, že s opravou mu mohol pomáhať aj obžalovaný. Potvrdil, že obžalovaný pomáhal B. Z. so zriaďovaním šampionárne.

Na návrh prokurátora bola za účelom odstraňovania rozporov prečítaná celá výpoveď tohto svedka z prípravného konania zo dňa 23.05.2012, kde o situácii na mieste činu vypovedal tento svedok zhodne, ako na hlavnom pojednávaní. O tom, že by obžalovaný mal ukradnúť peniaze jeho otcovi F. D. nič nevie a ani mu o odcudzení peňazí nič nehovoril, hoci obžalovaný o tom vedel, keď sa ho bol pýtať, či nevidel niekoho v herni, kto by utrácal väčšie množstvo peňazí. Ako uviedol, toto motorové vozidlo zn. A. I. obžalovaný aj riadil a aj sa v ňom viezol ako spolujazdec sediaci na prednom sedadle ako aj vzhľadom. Nespomína si, že by obžalovaný utrpel nejaké zranenia v roku 2008, z ktorých by krvácal. Potvrdil, že niekedy v lete 2008 došlo k poruche auta, ktoré mu obžalovaný odviezol do autoservisu. O poranení obžalovaného počas opravy auta nič nevie ale ju ani nevyučuje. Potvrdil, že obžalovaný v roku 2008 pomáhal pri zriaďovaní šampionárne ale nespomína si, či sa obžalovaný pritom zranil. Jeho otec F. D. sa o auto staral a dosť často ho umýval zvonku aj znútra. Auto bolo stále čisté.

Svedok A. D. na hlavnom pojednávaní potvrdil pravdivosť tejto svojej výpovede z prípravného konania s tým, že obžalovaný mohol auto používať počas toho, ako bolo v oprave v servise.

Svedok B. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v tom čase on aj obžalovaný prevádzkovali každý svoju diskotéku, pričom o skutku sa dozvedel až pri vyšetrovaní. Vie, že A. D. žiadal obžalovaného o opravu auta, na ktorom bola prasknutá pružina a to preto, lebo brat obžalovaného mal autoservis, kde s obžalovaným spoločne pracovali. O tom, že by sa obžalovaný mal pri oprave auta poraniť, svedok nevie. Potvrdil, že mu obžalovaný pomáhal pri zriaďovaní šampionárne ale či sa pritom obžalovaný poranil, tento svedok uviesť nevedel. Pripustil, že k zraneniu dôjsť mohlo ale či sa tak stalo v tom čase, uviesť nevedel. Vedel, že auto používa A. D. a iné osoby na ňom jazdiť nevidel.

Na návrh prokurátora a bez námietok zo strany obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní prečítal obsah zápisníc o výpovediach svedkov O. L., W. O. W. Z. Z. z prípravného konania, ktoré boli uskutočnené pred vznesením obvinenia obžalovanému.

Svedok O. L. vypovedal, že o krádeži vlámaním do motorového vozidla A. I. sa dozvedel od F. D. v lete 2008. Túto krádež nevykonal a ani nemá informácie, ktoré by napomohli objasneniu tejto krádeže. Asi 3 až 4 krát sedel vo vozidle na sedadle spolujazdca, raz na sedadle vodiča ale auto nevedol. Raz sedel aj vzhľadom ale nevie, na ktorej strane.

Svedok W. O. vypovedal, že je spoločníkom vo firme K24, ktorá je evidovaná na živnosť obžalovaného a táto sa týka prevádzky herne a baru Kastelán v Kežmarku. O krádeži sa dozvedel 11.02.2009 od O. L.. Pozná F. D., a to od leta 2008 v súvislosti s dlžobou jeho syna A. D. voči jeho osobe, ktorú riešil s jeho otcom F. D., nakoľko A. bol v tom čase vo väzbe. A. poškodeného F. D. raz šoféroval a to s jeho súhlasom za prítomnosti jeho syna A. D.. Na inom mieste, ako na mieste vodiča nikdy nesedel. Poprel, že by sa dopustil skutku a nevie, kto ho spáchal.

Svedok Z. Z. uviedol, že F. D. nepozná a o krádeži nič nevie.

Dňa 18.07.2018 v čase od 11.40 hod. do 12.50 hod. bola vykonaná ohliadka na mieste činu, o obsahu ktorej bola spísaná zápisnica, ktorej obsah súd na hlavnom pojednávaní prečítal. Z ulice D. E. sa vpravo od rodinného domu č. XX nachádza zadný vchod do domu č. XX, kde sa nachádza kovová dvojkrídlová brána, vedľa ktorej sú kovové uzamknuté dvere. Za týmito dverami sa vo dvore vo vzdialenosti 50 cm nachádza lavička na cvičenie, ktorá je čalúnená koženkou, na ktorej sa nachádza trasologická stopa č. 1, zaistená fotograficky. Vo vzdialenosti 5 metrov od brány sa vo dvore nachádza drevená garáž, ktorej dvojkrídlové dvere sú v čase ohliadky otvorené. Na týchto dverách je poškodený zámok a to tak, že jazýček je v uzamknutej polohe a je vykrivený. Zámok je zaistený ako mechanoskopická stopa č. 2, v

garáži sa nachádza zaparkované osobné motorové vozidlo zn. A. I., evidenčné číslo Českej republiky XSX XXXX tmavosivej farby, ktoré je v čase ohliadky odomknuté, pričom na pravých zadných dverách je rozbitá sklenená výplň. Na týchto dverách je z vonkajšej strany v oblasti madla zaistená trasologická stopa č. 3. Na podlahe pred prednými pravými dverami bola zaistená pachová stopa č. 4. Vo vnútri vozidla sa vzadu pod sedadlom vodiča nachádza čierna kožená príručná taštička, v ktorej sa nachádza finančná hotovosť 45.000,- Sk a na zemi v garáži sa pod pravým prahom vozidla nachádzajú tri kusy bankoviek v nominálnej hodnote 5.000,- Sk. Na sedadle spolujazdca sa pri opierke hlavy nachádza červená škvrna, z ktorej bola zaistená biologická stopa č. 5. Pod vozidlom sa nachádzajú ďalšie 2 kusy bankoviek v nominálnej hodnote 5.000,- Sk. Z uvedenej ohliadky bolo vyhotovených 18 kusov farebných fotografií zachytávajúcich predmet ohliadky ako aj umiestnenie zaistených stôp.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok č. PPZ-4169/KEU-KE-EXP-2008 vypracovaný Kriministickým a expertíznym ústavom policajného zboru z odboru Mechanoskopie, ktorého predmetom bolo skúmanie cylindrickej zadlabávacej zámky so závorokou z dverí vedúcich do garáže. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že mechanoskopické stopy sú vhodné ku skúmaniu ale zaistené stopy bolo vyhodnotené ako nevhodné na individuálnu identifikáciu použitého cudzieho predmetu. Preto nebolo vykonané ich porovnanie so stopami, ktoré sú založené v mechanoskopickzej zbierke. Znalecký ústav na základe skúmania predloženého predmetu dospel k záveru, že k poškodeniu - deformácii závoru a čela zámky mohlo dôjsť v dôsledku páčenia dverí (zámky), ktoré mohlo byť kombinované s pôsobením tlaku, sily na dvere, napr. vykopnutím dverí alebo pôsobením väčšej plochy na dvere, napr. chrbtom, ramenom človeka.

Zo znaleckého posudku toho istého ústavu č. PPZ-4169/KEU-KE-EXP-2008 z odboru trasológie vyplýva, že predmetom skúmania bol fotograficky zachytený otláčok podošvy obuvi z presne neuvedeného miesta a otláčok zaistený na čiernu želatínovú fóliu z presne neuvedeného miesta. Tieto trasologické stopy sú v zmysle záverov znaleckého posudku vhodné na skúmanie a tiež na individuálnu identifikáciu. Pre prípadné ďalšie porovnanie predložených trasologických stôp so stopami, ktoré sú založené v trasologickej zbierke je potrebné konkrétne tipovanie prípadov.

Z obsahu znaleckého posudku vypracovaného tým istým kriministickým ústavom pod č. PPZ-4169/KEU-KE-EXP-2008 z odboru analýzy DNA vyplýva, že predmetom skúmania bolo biologická stopa odobratá na mieste činu ako stopa č. 5, kde bola dokázaná prítomnosť ľudskej krvi. Zo zverov tohto posudku vyplýva, že DNA analýzou bolo zistené, že pôvodcom uvedenej stopy bola osoba mužského pohlavia. Poškodený F. D., ktorému bolo odobratá porovnávacía vzorka bol jednoznačne vylúčený ako pôvodca tejto krvnej stopy.

Súd na hlavnom pojednávaní tiež prečítal znalecký posudok č. PPZ-1219/KEU-KE-EXP-2008 vypracovaný Kriministickým a expertíznym ústavom policajného zboru v odbore analýzy DNA, z ktorého záverov vyplýva, že svedkovia Z. Z., O. L. a W. O. sú jednoznačne vylúčení ako pôvodcovia biologickzej stopy č. 5 zaistenej na mieste činu.

Kriministický a expertízny ústav PZ oznámil dňa 25.01.2011 OO PZ Kežmarok, že na základe porovnania výsledkov analýzy DNA v národnej databáze DNA bolo zistené, že pôvodcom biologického materiálu zaisteného na mieste činu ako biologická stopa č. 5 je osoba, ktorej DNA profil je uložený v databáze DNA profilov Rakúskej republiky pod číslom ID 90297021/1. Po zaslaní ID čísla biologickzej stopy č. 5 v databáze DNA profilov Slovenskej republiky, Národná ústredňa Interpolu dňa 19.10.2011 oznámila, že uvedený DNA profil je v databáze DNA profilov Rakúskej republiky registrovaný na obžalovaného, ku ktorému sú osobné záznamy v Rakúsku od 03.02.2001 pre trestný čin krádeže vlámaním a ktorého identita bola potvrdená dňa 20.04.2001.

Z odborného vyjadrenia I. O. - AUTO B&B k vyčísleniu škody vyplýva, že hodnota 1 ks sklenenej výplne zadných pravých dverí na osobnom motorovom vozidle zn. A. I. E 2.0, r.v. 1995 má hodnotu 4.800,- Sk (159,33 Eur). Z odborného vyjadrenia KOVOSPOL vyplýva, že hodnota 1 ks cylindrickej zadlabávacej zámky so závorou a strelkou zn. HOBES má hodnotu 169,- Sk (5,61 Eur).

Poškodený F. D. požiadal dňa 18.04.2008 Slovenskú sporiteľňu, a.s. o vyplatenie podielov vo výške 900.000,84 Sk, čo vyplýva z písomnej žiadosti, ktorú súd na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal. Z úradného záznamu vypracovaného dňa 18.07.2008 ppráp. A. G. a ppráp. A. K., členmi hliadky

realizačnej služby OO PZ Kežmarok vyslanej na miesto činu vyplýva, že dňa 18.07.2008 v čase o 09.45 hod. hliadka preverila oznámenie F. D., ktorý oznámil krádež finančnej hotovosti vo výške 500.000,- Sk z jeho osobného motorového vozidla, ktoré mal v garáži. Po vykonaní prvotnej ohliadky, hliadka zabezpečila príchod kriminalistického technika, ktorý zadokumentoval miesto činu. Počas previerok na mieste činu hliadka zistila, že pri bráne za garážou na ulici D. E. sa na miestnej komunikácii nachádza pozdĺžna olejová čiara. Oznamovateľ mal podozrenie, že páchatelia, ktorí sa dopustili krádeže, mohli prísť na vozidle, ktoré tam na kanále poškodili, nakoľko večer tam žiadna olejová čiara nemala byť. Uvedená olejová čiara sa tiahla až na ulicu Trhovište a končila sa pri futbalovom štadióne pri garáži č. XXXX, kde bol veľký prerušený fľak, pred ktorým bolo asi 15 metrov odstavné osobné motorové vozidlo značky Š. L., ktoré bolo uzamknuté a u ktorého v spodnej časti nebolo viditeľné poškodenie olejovej vane a pod vozidlom sa nenachádzal žiaden olej. Z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že vlastníkom predmetného vozidla je L. I., ktorý bol dňa 18.07.2008 vyťažovaný ale nepodarilo sa zistiť skutočnosti, ktoré by napomohli k objasneniu uvedeného skutku.

Zo správy o priestupku vyplýva, že obžalovaný sa dňa 13.04.2009 dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 371/1990 Zb.

Z odpisu registra trestov SR o záznamoch obžalovaného vyplýva, že obžalovaný L. W. má päť záznamov. V roku 1995 bol Okresným súdom Poprad odsúdený na podmienený trest odňatia slobody a v roku 1999 mu Okresnou prokuratúrou Kežmarok bolo podmienenčne zastavené trestné stíhanie, pričom v oboch týchto prípadoch sa obžalovaný v skúšobnej dobe osvedčil a preto sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V poradní tretí záznam predstavuje odsúdenie tunajším súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 19/2009, právoplatný dňa 14.04.2009, v ktorom mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú bodu, pričom tento trest bol odpustený amnestiou a preto sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený. Ďalšie odsúdenie predstavuje rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 12.01.2012 sp. zn. 33 T 123/2010 a rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6T 19/2011 zo dňa 24.02.2014. Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 7T 19/2009 zo dňa 26.03.2009, právoplatný dňa 15.04.2009 /záznam č. 3 odpisu registra trestov/, z ktorého vyplýva, že obžalovaný L. W. bol uznaný za vinného zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov a v rámci probačného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze hrania na výherných hracích prístrojoch. Z pripojeného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33T 123/2010 vyplýva, že dňa 15.10.2010 podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove obžalobu na obžalovaného L. W., B. Z. a na iné osoby, pričom konanie obžalovaných L. W. a B. Z. kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 12.01.2012 bol obžalovaný L.C. W. uznaný vinným zo spáchania žalovaného skutku právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov a 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 3 rokov. Týmto rozsudkom bol za rovnaký trestný čin odsúdený aj B. Z.. Krajský súd v Prešove na podklade odvolania obžalovaného rozsudkom č.k. 4To 17/12 -2494 zo dňa 22.06.2012 zrušil vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Prešov, uznal obžalovaného L. W. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. písm. c), písm. d), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a uložil mu rovnaký trest odňatia slobody vrátane spôsobu jeho výkonu, ako prvostupňový súd s tým, že určil ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov.

Z pripojeného spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6T 19/2011 vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na obžalovaného L.D. W. dňa 07.02.2011 obžalobu pre štyri skutky právne kvalifikované ako pokračujúci prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a pre jeden skutok právne kvalifikovaný ako zločin neoprávneného obohatenia podľa § 226 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 24.02.2014 súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania trestných činov uvedených v obžalobe prokurátora a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom

stráženia a v rámci uloženého súhrnného trestu zrušil výrok o treste uloženom mu vyššie spomenutým rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 4To 17/12 -2494 zo dňa 22.06.2012 s tým, že ostatné výroky tohto rozsudku ostávajú nedotknuté.

Súd tiež pripojil a oboznámil podstatný obsah spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 9Nt 18/2019, v ktorom obžalovaný L. W. navrhol prepustenie z výkonu ochranného dohľadu. V rámci tohto konania bola dňa 11.03.2020 vypracovaná priebežná správa probačnej a mediačnej úradníčky s pôsobnosťou na Okresnom súde Kežmarok o priebehu ochranného dohľadu, z ktorej vyplýva, že odsúdený L. W. sa na probačný dohľad dostavil celkovo 13 krát a to vždy riadne a včas a s probačným a mediačným úradníkom spolupracuje. Z trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, si odpýkal 9 rokov a 21 dní, pričom z jeho výkonu bol podmienene prepustený dňa 11.12.2018. Zdržiava sa na adrese Kežmarok, M.. Š. XXXX/X, kde žije so starou matkou. Po prepustení bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, od 08.01.2019 sa mal zamestnať na základe pracovnej dohody u zamestnávateľa A. W. ako pracovník v autoservise. Pred výkonom trestu pracoval ako živnostník. Uviedol, že alkoholické nápoje nepožíva. Dňa 13.05.2019 odsúdený predložil do probačného spisu dohodu o pracovnej činnosti uzavretej so zamestnávateľom A. W. na dobu od 09.04.2019 do 31.12.2019. Od 05.06.2019 sa odsúdený zamestnal na základe pracovnej zmluvy u zamestnávateľa B. S. s nástupom od 06.06.2019 ako predavač v mäsiarni. Pracovný pomer je uzavretý na dobu neurčitú. Finančné prostriedky na živobytie má z tohto príjmu, o čom do probačného spisu pravidelne predkladá potvrdenie o príjme. Podľa vyjadrenia Mestskej polície v Spišskej Belej nebol odsúdený riešený v priestupkovom konaní. Zo správy OO PZ Kežmarok vyplýva, že v súčasnosti sa voči odsúdenému nevedie žiadne trestné stíhanie.

Na základe týchto dôkazov a po vyhodnotení ich obsahu súd rozsudkom vyhláseným dňa 21.05.2020 uznal obžalovaného L.D. W. za vinného zo spáchania skutku, ktorý je zhodný so skutkom uvedeným v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a pri zachovaní právnej kvalifikácie skutku z obžaloby prokurátora upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest odňatia slobody uložený v konaní vedenom pod sp. zn. 6T 19/2011 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Zároveň uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej C. D.X. škodu vo výške 164,94 Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodenú na civilný proces. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie.

Krajský súd v Prešove na poklade odvolania obžalovaného uznesením č.k. 3To/26/2020 - 402 zo dňa 05.11.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil tunajšiemu súde, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení tohto uznesenia odvolací súd poukázal na výpoveď svedka A. D. z prípravného konania, kde uviedol, že obžalovaný po telefonickom kontaktovaní odviezol auto do servisu, čo bolo v lete 2008. Tento rozpor ani okresný súd a ani prokurátor neodstraňovali, o to viac, že okresný súd vychádzal z výpovede svedka A. D., že jeho otec auto pravidelne a dôkladne čistil a bol by si všimol škvŕnu. Okrem toho sa prvostupňový súd nevysporiadal s rozporom vo výpovedi svedka A. D., ktorý tvrdil, že obžalovaný sa viackrát viedol v tomto vozidle v jeho prítomnosti, dokonca mal odviezť vozidlo do servisu, pričom F. D. dňa 05.03.2012 tvrdil, že vozidlo synovi A. požičal iba raz. Okresný súd pritom uveril A. a F. D., že vozidlo bolo pravidelne čistené a na druhej strane nechal bez povšimnutia rozpor o tom, či A. D. mal od svojho otca vozilo požičané raz alebo viackrát. Za podstatný rozpor považuje aj súdom ustálenú výšku škody. Ďalej nie je podľa odvolacieho súdu zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s výpoveďou A.X. D., že on nepovedal obžalovanému, že otec má doma peniaze, ako aj s tým, že on sám nevedel, že otec má peniaze v aute, ako aj s tým, že obžalovaný k nim domov nechodil a na hlavnom pojednávaní dňa 21.11.2019 uviedol, že mali podozrenie na O. L., ktorý k nim chodil denne - denne. Vo vzťahu ku krvnej stope vo vozidle odvolací súd uvádza, že obžalovaný nie je povinný dokázať svoju nevinu, naopak, orgány činné v trestnom konaní, a v konaní pred súdom prokurátor sú povinní preukázať vinu obžalovanému, v tomto prípade o to viac, že dôkazy vo vzťahu k obžalovanému sa začali vyhľadávať až po takmer 4 rokoch od skutku. Podľa okresného súdu mohol obžalovaný vedieť o rodinných a sociálnych pomeroch poškodeného, pretože sa kamarátil s A. D.X., pričom samotný A. D. uviedol, že obžalovaný k nim nechodil a nepoznal ich majetkové pomery. Svedkovia W. O. a B. Z. navyše uvádzali, že či už A. D. ako aj poškodený F. D. mali dlhy a nie že by mali veľa peňazí. Podľa odvolacieho súdu je v podstate jediným usvedčujúcim dôkazom biologická stopa č. 5 odobratá na mieste činu, pričom išlo o ľudskú krv, ktorá podľa záveru znaleckého posudku analýzou DNA patrila obžalovanému. Súd prvého stupňa tento dôkaz vyhodnotil tak, že neuveril výpovedi obžalovaného, pretože by to bola príliš

veľká náhoda, aby sa dvakrát poranil počas toho, ako následne išiel v motorovom vozidle a že by týmto spôsobom vznikla na mieste činu stopa. Odvolací krajský súd považuje rozsudok z týchto dôvodov za predčasný a považuje za nutné dopočuť svedka A. D. ako aj brata obžalovaného k tomu, kedy presne a za akých okolností bolo motorové vozidlo A. I. v letných mesiacoch roka 2008 opravované a či mal obžalovaný prístup do tohto vozidla. Svedka D. je potrebné sa opýtať aj na vyššie uvedené rozpory medzi jeho výpoveďami a výpoveďami jeho otca. Bez ustálenia okolností, za ktorých mohlo dôjsť k tomu, že sa dostala krv obžalovaného na opierku zadného sedadla a jednoznačného vylúčenia verzie výpovede obžalovaného, nebude možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Zásada zistenia skutkového stavu vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o púhu pravdepodobnosť. Ak nie je úplne ucelená reťaz dôkazov ako priamych tak aj nepriamych pre jednoznačný záver, že sa stal skutok, ktorý je premetom trestného stíhania, musí súd obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Na základe tohto právne záväzného pokynu odvolacieho súdu, súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkov A. W.W., bratanca obžalovaného, ktorý prevádzkoval autoservis a opätovne vypočul svedka A. D.. Obžalovaný zotrval na svojich predchádzajúcich výpovediach.

Svedok A. W. vypovedal, že v roku 2008 prevádzkoval autoservis a vie, že v lete roku 2008 bol v jeho autoservise opravovaný A. čiernej farby a mal pokazené pérovanie na ľavej prednej strane. U neho v servise ho opravoval obžalovaný, ktorému za tým účelom poskytol priestory svojho autoservisu. On sa opravy nezúčastňoval, pretože mal v tom čase inú prácu. Nikto iný okrem obžalovaného pri oprave prítomný nebol. Auto do servisu doviezli obžalovaný s A. D. ale potom už auto opravoval sám obžalovaný. Či sa obžalovaný pri oprave auta zranil, si svedok nepamätá, ale pripustil, že sa mohol zraniť, keďže sa to pri oprave áut stáva pomerne často.

Svedok A. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že otec mu A. požičal určite viackrát a nevie, prečo jeho otec vypovedal, že mu auto požičal iba raz. Obžalovaný bol v aute, keď mu ho dal do opravy a auto bolo opravené. Svedkovi bola za účelom odstránenia rozporov prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania, kde vypovedal, že obžalovaný sa v aute viezol a aj ho šoféroval, ale svedok nevedel povedať, koľkokrát to bolo a že niekoľkokrát v tom aute sedel na sedadle spolujazdca a aj vzadu, svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že si túto výpoveď už nepamätá, pretože odvtedy ubehla dlhá doba. On mal auto od otca požičané, keď prišiel za rodičmi do Kežmarku a auto si od otca požičal, keď ho potreboval. Auto do servisu odviezol on a nechal ho tam obžalovanému, ktorý ho sám opravoval. On pri oprave auta nebol. Vôbec si nepamätá, kedy to bolo. Vie, že jeho otec interiér auta čistil, ale nevedel povedať, ako často. Nebolo to staré auto a nebolo sa preto nutné o neho nejako extra starať. Obžalovaný k nim domov na návštevy nechodil. Obžalovaný nebol s jeho otcom v takom vzťahu, aby mu svedkov otec požičal auto a on tiež nebol s obžalovaným v takom vzťahu, že keď mu otec požičal auto, tak by ho nechal obžalovanému. Nevie, prečo v roku 2012 vypovedal inak a ak obžalovaný v aute sám jazdil, bolo len počas opravy auta v servise.

Z registra trestov týkajúceho sa obžalovaného L. W. generovaného elektronicky ku dňu 13.10.2021 vyplýva, že obžalovaný bol päťkrát súdne trestaný a záznamy o odsúdeniach sa nezmenili oproti stavu odpisu registra trestov pred vyhlásením prvého rozsudku tunajšieho súdu.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhli vykonať strany trestného konania a ktorých vykonanie súdu prikázal odvolací súd v uznesení, ktorým pôvodný rozsudok zrušil. Súd pritom vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo, avšak informácie z nich plynúce zároveň vyhodnocoval v ich vzájomnom kontexte, ktorý spoločne vytvárajú.

Z ohliadky na mieste činu, z výpovede poškodeného F. D., jeho manželky C. D. a čiastočne aj ich syna A. D. vyplynulo, že F. D.X. mal dňa 18.07.2008 v príručnej koženej taštičke finančnú hotovosť okolo 500.000,- Sk, ktorú chceli spolu s manželkou použiť na kúpu rodinného domu. Túto taštičku dal do priehradky nachádzajúcej sa na mieste spolujazdca v osobnom motorovom vozidle zn. A. I., ktoré večer dňa 17.07.2008 zaparkoval v garáži vo dvore svojho rodinného domu. Súd ustálil, že poškodený F. D. v ten večer auto aj garáž zamkol, pretože pri ohliadke poškodeného zámku políciou na druhý deň bolo zistené, že jazýček cylindrickej zámky sa nachádzal v uzamknutej polohe a bol vykrivený. Počas noci si nielen poškodený F. D.X. ale ani C. D.X. a ani ich syn - svedok A. D. nič podozrivé nevšimli. Až ráno, keď poškodený F. D. išiel pripraviť auto na cestu za účelom kúpi rodinného domu si všimol, že dvere na

garáži sú vylomené, je rozbité sklo na pravých zadných dverách jeho motorového vozidla, priehradka na strane spolujazdca je otvorená a čierna kožená príručná taštička, ktorú tam v ten večer dal, sa v priehradke nenachádza. Pri ohliadke miesta činu realizovanej za účasti policajnou hliadkou privolaného kriminalistického technika PZ bola nájdená taštička a v nej ako aj pri aute časť peňazí ako aj doklady poškodeného F. D., ktoré mal v taštičke spolu s peniazmi pripravené na kúpu domu. Uvedené následky konania páchatel'a potvrdila vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní aj svedkyňa - poškodená C. D.. Skutok, ktorý je opísaný v skutkovej vete obžaloby tak zodpovedá skutočnému stavu na mieste činu a priebehu skutkového deja zisteného z týchto dôkazov a dostatočne zachyteného ohliadkou na mieste činu. Preto súd skutok obžaloby prevzal v plnom znení do skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku. Je tiež zrejmé, že aj právna kvalifikácie skutku prokurátorom v podanej obžalobe je správna, pretože páchatel' týmto konaním si prisvojil cudziu vec - peniaze patriace poškodenému F. D. tým, že sa ich zmocnil a čin spáchal vlámaním do priestoru garáže a auta, pričom zároveň spôsobil väčšiu škodu. Zároveň obžalovaný týmto konaním neoprávnene obydľia poškodeného F. D. a C. D..

Obžalovaný počas celého trestného konania spáchanie uvedeného skutku jednoznačne popieral s tým, že počas noci z 17.07.2008 na 18.07.2008, kedy sa skutok stal, sa nachádzal v bare Kastelán, ktorý prevádzkoval a kde v tú noc pracoval. F. D. nepoznal ale pripustil, že sa poznal s jeho synom A. D.. Obžaloba, ktorá viní obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, je založená na dôkazoch, ktorým je biologická stopa č. 5 zaistená na mieste činu, ktorou je ľudská krv na sedadle spolujazdca pri opierke hlavy. Analýzou DNA bolo znaleckým skúmaním zistené, že táto DNA pochádza od muža a vloženie tejto DNA do databázy DNA bola zistená zhoda s profilom uloženým v databáze profilov DNA Rakúskej republiky pod identifikačným číslom 90297021/1, ktorá je zhodná s DNA obžalovaného, o ktorom majú v Rakúsku záznamy z 03.02.2001 pre trestný čin krádeže vlámaním. Tento dôkaz nebol v priebehu dokazovania žiadnym spôsobom spochybnený a teda je nepochybné, že obžalovaný v priestore motorového vozidla zn. A. I. používaného svedkom - poškodeným F. D. krvácal a krvná stopa sa zachovala pri opierke hlavy na zadnom sedadle spolujazdca.

Samozrejme, uvedená skutočnosť bez ďalšieho nemôže automaticky zakladať záver, že skutok uvedený v obžalobe prokurátora spáchal obžalovaný ale preukazuje len to, že obžalovaný sa v aute nachádzal a v aute krvácal. Ako obranu vo vzťahu k tomuto dôkazu obžalovaný tvrdil, že v aute sa poranil raz, keď pomáhal svedkovi Z. pri zriaďovaní šampionárne a druhý raz sa poranil, keď toto auto opravoval v lete 2008. Tak sa podľa neho jeho krv mohla dostať do motorového vozidla. Obžalovaný vo svojej prvej výpovedi v pozícii obvineného v prípravnom konaní poprel, že by motorové vozidlo šoféroval s tým, že sa v ňom viezol trikrát ako spolujazdec, pričom sedel na zadnom ako aj na prednom sedadle.

Predovšetkým sa súd musel vysporiadať s rozpormi vo výpovediach svedka A. D. a F. D., na ktoré v odvolacom konaní poukázal odvolací súd. Svedok A. D. už v prípravnom konaní uvádzal, že obžalovaný sa v tomto vozidle viezol viackrát a toto vozidlo aj riadil. Na tejto svojej výpovedi zotrval aj na hlavnom pojednávaní a aj pri dopočutí na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.08.2021. F. D., ako svedok - poškodený v priebehu konania zomrel a preto nie je možné konfrontovať ho s jeho tvrdením, že auto požičal synovi A. D. iba raz. Za tejto situácie nie je možné považovať výpoveď svedka A. D. za nepravdivú a je potrebné prijať záver, že svedok A. D. si auto od svojho otca požičiaval opakovane a teda je možné, že aj obžalovaný sa v aute opakovane viezol, či už ho riadil za účasti svedka A. D., alebo ako vypovedal svedok A. D. v prípravnom konaní, sedel na sedadle spolujazdca alebo na zadnom sedadle. Napokon rovnako ako tento svedok A. D. vypovedal aj obžalovaný už v prípravnom konaní. Úvaha súdu o pravdivosti výpovede svedka A. D. o opakovanom vezení sa obžalovaného v tomto aute je založená aj na tom, že svedok A. D. v tom čase v Kežmarku nebýval a auto používal vždy, keď prišiel domov k rodičom podľa svojej potreby. Nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by výpoveď svedka A. D. spochybňoval. Tento svedok si už vôbec nepamätá, kedy bolo auto jeho otca obžalovaným opravované a teda ani nevie, či tomu tak bolo v lete 2008. Súdu tak ostáva prijať záver, že jeho výpoveď z prípravného konania, ktorá bola časovo aktuálnejšia ku skutku a v ktorej tvrdil, že tomu tak bolo v lete 2008, je pravdivá. To, že oprava bola realizovaná v lete 2008 potvrdil aj A. W.. Obžalovaný, svedok A. D. ako aj svedok A. W. jednoznačne zhodne vypovedali, že obžalovaný mal auto k dispozícii za účelom jeho opravy v autoservise A. W., kde ho sám opravoval. Nebol však vykonaný žiaden dôkaz vyvracajúci tvrdenie obžalovaného, že by sa obžalovaný pri tejto oprave nezranil. Svedok A. W. pri oprave auta nebol prítomný a pripustil, že obžalovaný sa mohol zraniť. Vychádzal však pritom len z vlastnej skúsenosti, že zranenia pri oprave áut sú bežné.

V konaní pred súdom je úlohou prokurátora, aby preukázal vinu obžalovanému a to aj tým, že vyvráti jeho tvrdenia, ktoré sú súčasťou obrany obžalovaného. V tomto prípade bolo úlohou obžaloby dokázať, že obžalovaný sa pri oprave auta alebo šampionárne nezranil alebo preukázať, že krv obžalovaného v motorovom vozidle poškodeného má priamy súvis s účasťou obžalovaného na skutku, ktorý je mu v obžalobe kladený za vinu, teda, že obžalovaný sa zranil a krvácal pritom, ako odcudzil peniaze z motorového vozidla poškodeného. Rozhodnutie o vine a o treste tak musí vychádzať z bezpečného zistenia príčinného konania obžalovaného na Trestným zákonom chránené spoločenské vzťahy. V danom prípade však taký dôkaz produkovaný a ani vykonaný nebol. Obžalovaný mal motorové vozidlo poškodeného F. D. k dispozícii pri jeho oprave v lete 2008, teda bezprostredne pred tým, než sa skutok stal. Toto auto opravoval sám a mohol teda utrpieť zranenie spojené s krvácaním, ktoré sa v podobe krvnej stopy č. 5 našlo v motorovom vozidle. Nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by túto obranu obžalovaného vyvracal. Tiež nebol vykonaný žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by sa obžalovaný v priestoroch auta zranil pri páchaní skutku uvedenom v obžalobe. Naopak, dôkazy, ktoré boli vykonané v priebehu hlavného pojednávania svedčia v prospech verzie obžalovaného, že on s touto krádežou nemá nič spoločné. Svedok B. Z. vypovedal, že obžalovaný v tom čase prevádzkoval herňu Kastelán a v inkriminovanú noc bol celý čas v herni. Tento svedok tak potvrdil tvrdenie obžalovaného uvedené v jeho výpovedi v prípravnom konaní, že celú noc bol v herni a až ráno 18.07.2008 za ním prišli policajti, ktorým prehrával kamerový záznam a pýtali sa ho na možný tip na osobu, ktorá by u neho prehrala väčšiu sumu peňazí. Nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by toto tvrdenie obžalovaného a svedka Z. spochybnil alebo vyvrátil. Svedok B. Z. tiež potvrdil, že obžalovaný sa spolu so svedkom A. D. viackrát viezli v motorovom vozidle A. patriacom F. D.. Tiež potvrdil, že obžalovaný sa v to ráno po krádeži snažil byť nápomocný poškodenému a jeho synovi A. a spolu s nimi hľadali osoby na kamerových záznamoch. Ďalšou skutočnosťou, ktorá svedčí v prospech obrany obžalovaného a na ktorú poukázal aj odvolací súd je otázka, ako by sa obžalovaný dozvedel, že F. D.Á. má v tú noc uloženú v aute vysokú finančnú hotovosť. Súd pritom zdôrazňuje, že poškodený F. D. ju tam uložil iba v ten večer a na druhý deň mala byť použitá na kúpu domu. Páchatelom v tomto prípade bola podľa presvedčenia súdu najpravdepodobnejšie len osoba, ktorá vedela, že v motorovom vozidle sa peniaze nachádzajú. Ako vypovedal A. D., obžalovaný k nim domov nechodil a nepoznal ich sociálne a majetkové pomery. Dokonca ani A. D., ktorý bol kamarátom obžalovaného, o uložení týchto peňazí nevedel. C. D. vypovedala, že o peniazoch v aute vedela iba ona, jej manžel F. D. a jej svokra. Nie je preto zrejmé, akoby sa obžalovaný dozvedel, že v aute sú práve v ten večer uložené peniaze.

Na základe takto vyhodnotených dôkazov súdu neostávalo nič iné, ako vysloviť záver, že nebolo dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností reťazou priamych resp. nepriamych dôkazov preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Krvná stopa zaistená v motorovom vozidle je v tomto prípade iba dôkazom nepriamym ale nebol vykonaný taký dôkaz, ktorý by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázal, že vznikla v súvislosti s prejednávanej skutočnosťou. Ako už súd vyššie uviedol, tento jediný relatívne usvedčujúci dôkaz svedčí iba o tom, že obžalovaný v aute bol a krvácal v ňom. Obranu obžalovaného, že sa tak stalo pri oprave auta v lete 2008, pri ktorej mal auto k dispozícii sa obžalobe nepodarilo vyvrátiť. Preto súdu v zmysle zásady in dubio pro reo neostávalo nič iné, ako obžalovaného spod obžaloby oslobodiť a rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom súd poškodenú C. D. podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.